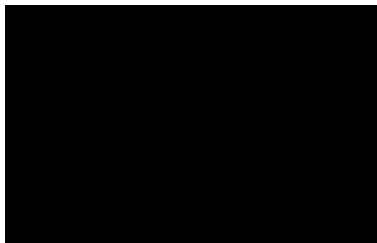

Raad
Vreemdelingen-
betwistingen

Laurentide
Gaucheretstraat 92-94 - 1030 Brussel
Tel. 02 791 60 00 - Fax 02 791 62 26 - info.rvv-cce@ibz.fgov.be - www.rvv-cce.be

AANGETEKEND

Rolnummer
RvV 175 050

Uw kenmerk
-

Brussel
5 december 2017

Betekening arrest
betreffende

Mevrouw,

Hierbij beteken ik u het arrest betreffende de hierboven vermelde zaak.

Met hoogachting

Voor de hoofdgriffier

S. PIETERCIL
Toegevoegd griffier

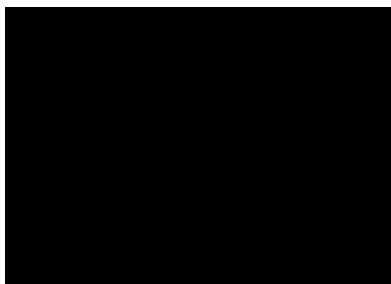

Raad
VOOR
Vreemdelingen-
betwistingen

Laurentide

Gaucheretstraat 92-94 - 1030 Brussel

Tel. 02 791 60 00 - Fax 02 791 62 26 - info.rvv-cce@ibz.fgov.be - www.rvv-cce.be

De ministers en de administratieve overheden, wat hen aangaat, zijn gehouden te zorgen voor de uitvoering van deze beschikking. De daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarders zijn gehouden hiertoe hun medewerking te verlenen wat betreft de dwangmiddelen van gemeen recht.

Brussel, 5 december 2017

Voor de hoofdgriffier

S. PIETERCIL
Toegevoegd griffier

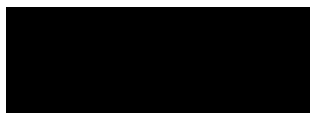

Raad voor Vreemdelingen- betwistingen

Arrest

nr. 195 919 van 30 november 2017
in de zaak RvV 175 050 / VIII

In zake:

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. DENYS
Adolphe Lacomblélaan 59-61 bus 5
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de stad Roeselare.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED] die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 13 juli 2015 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Roeselare van 15 juni 2015 tot niet-ontvankelijkheid van een verblijfsaanvraag (bijlage 42).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet, waarvan hierbij een kopie gaat.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Geen van de partijen heeft met toepassing van artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gevraagd om gehoord te worden binnen de vooropgestelde termijn van vijftien dagen na het versturen van de beschikking.

De partijen worden derhalve overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van voormelde wet geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de burgemeester van de stad Roeselare van 15 juni 2015 tot niet-ontvankelijkheid van een verblijfsaanvraag (bijlage 42) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

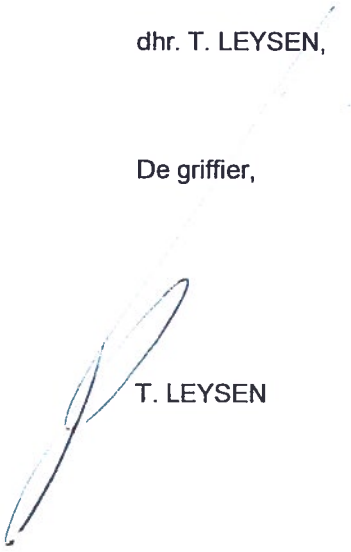
kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

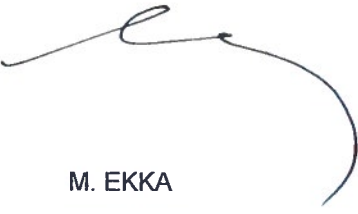
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA

Raad voor Vreemdelingen- betwistingen

Beschikking

in de zaak RvV 175 050 / VIII

In zake:

tegen:

de Stad ROESELARE, vertegenwoordigd door de Burgemeester

De voorzitter van de VIIIe kamer oordeelt met toepassing van artikel 39/73, §§ 1 en 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen dat het niet vereist is dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan **ingewilligd** worden op volgende grond:

De bestreden beslissing betreft een beslissing tot onontvankelijkheid van een verblijfsaanvraag (bijlage 42).

Het middel lijkt, in de aangegeven mate, gegrond.

Verzoekers voeren onder meer een schending aan van de formele motiveringsplicht. De formele motiveringsplicht impliceert dat de motieven pertinent moeten zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moeten hebben en dat ze draagkrachtig moeten zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (vaste rechtspraak Raad van State, zie onder meer RvS 15 juni 2011, nr. 213.855). Hoewel verweerder niet in extenso hoeft te antwoorden op alle door verzoekers ingeroepen argumenten, moet uit de bestreden beslissing blijken dat die argumentatie in de besluitvorming werd betrokken en uit de motivering van de beslissing moet kunnen worden afgeleid waarom de argumenten in het algemeen niet werden aanvaard (RvS 4 december 2002, nr. 113.182).

In casu verklaarde de burgemeester van de gemeente Roeselare verzoekers' verblijfsaanvraag ingediend conform artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk, bij gebreke aan het bewijs dat zij tijdig de door hen verschuldigde retributie, zoals voorzien in artikel 1/1 van de Vreemdelingenwet, hebben betaald. Verzoekers betogen dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd, waar deze louter stelt dat zij "niet hebben bewezen de door hen te betalen retributie te hebben betaald". Zij wijzen hierbij op de door hen aan verweerder overgemaakte beslissing dd. 14 april 2015 van het Bureau voor Rechtsbijstand in de Rechtbank van eerste aanleg van Kortrijk. Luidens voormelde beslissing werden verzoekers op grond van artikel 668, d) van het Gerechtelijk Wetboek rechtsbijstand toegekend en werd voor recht gezegd dat de procedure conform artikel 9bis van de Vreemdelingenwet voor verzoekers "kosteloos zal zijn". Verzoekers betogen dat verweerder deze beslissing niet zonder meer naast zich neer kan leggen en dat hieromtrent minstens diende te worden gemotiveerd.

Beschikking

De Raad lijkt verzoekers te kunnen volgen in hun betoog. Verzoekers stellen in hun verzoekschrift dat zij naar aanleiding van hun verblijfsaanvraag conform artikel 9bis van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk hebben opgeworpen dat zij van oordeel waren vrijgesteld te zijn van het betalen van de conform artikel 1/1 van de Vreemdelingenwet opgelegde retributie, waarbij zij tevens voormelde beslissing van het Bureau voor Rechtsbijstand in de Rechtbank van Eerste Aanleg bij hun aanvraag hebben gevoegd. Verweerder heeft in casu nagelaten een administratief dossier neer te leggen en heeft evenmin een nota met opmerkingen ingediend. In dergelijk geval dienen de door verzoekers in hun verzoekschrift aangehaalde feiten als bewezen te worden geacht, zodat de Raad ervan uitgaat dat verweerder op de hoogte was van de door het Bureau voor Rechtsbijstand in de Rechtbank van Eerste Aanleg toegekende rechtsbijstand. Hierbij herhaalt de Raad dat in voormelde beslissing - die tevens bij het verzoekschrift werd gevoegd - "voor recht [wordt gezegd] dat deze procedure [d.i. de procedure conform artikel 9bis van de Vreemdelingenwet] voor verzoekers kosteloos zal zijn". Conform artikel 688 eerste lid en tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek, staat tegen beslissingen inzake de rechtsbijstand enkel een mogelijkheid tot hoger beroep open, enerzijds voor verzoekers en anderzijds voor de procureur-generaal bij het Hof van Beroep, dewelke dergelijke beslissingen in hoger beroep naar het Hof van Cassatie kan verwijzen. De Raad beschikt niet over enige indicatie dat in casu hoger beroep werd ingesteld, zodat deze beslissing aldus definitief in het rechtsverkeer aanwezig is. Louter ter informatie wijst de Raad bovendien op een arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen dd. 26 april 2017, waarin werd vastgesteld dat de luidens artikel 1/1 van de Vreemdelingenwet verschuldigde retributie voor het indienen van een verblijfsaanvraag conform artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan worden beschouwd als een handeling, waarvoor rechtsbijstand in de zin van artikel 664 van het Gerechtelijk Wetboek kan worden verleend, daar artikel 665, 6° van het Gerechtelijk Wetboek voorziet dat rechtsbijstand kan worden verleend voor alle buitengerechtelijke procedures die opgelegd zijn bij wet of door de rechter. Hierbij wordt erop gewezen dat luidens artikel 668 van het Gerechtelijk Wetboek rechtsbijstand kan worden verleend aan alle vreemdelingen, in de procedures waarin is voorzien bij de Vreemdelingenwet. Het Hof van Beroep concludeert dat "een verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet een eerste stap [is] in de procedure tot het verkrijgen van een verblijfsrecht zoals voorzien in de Vreemdelingenwet en [dus] valt onder art. 668 van het Gerechtelijk Wetboek." (Antwerpen 26 april 2017, nr. 3967).

De Raad benadrukt in deze andermaal dat verzoekers bij hun aanvraag het vereiste stavingsstuk hebben overgemaakt, waaruit blijkt dat zij door het Bureau voor Rechtsbijstand in de Rechtbank van Eerste Aanleg werden toegelaten tot het kosteloos instellen van de verblijfsprocedure conform artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Verweerder kan deze beslissing - die definitief in het rechtsverkeer aanwezig is - niet zonder meer onbesproken laten, doch diende minstens te motiveren waarom hij van oordeel is dat voormelde beslissing hem er niet aan in de weg staat alsnog een onontvankelijkheidsbeslissing te treffen. Het volledig onbesproken laten van voormelde beslissing in de bestreden beslissing stelt verzoekers immers niet in staat kennis te nemen van de reden waarom verweerder van oordeel is dat zij - niettegenstaande het oordeel van het Bureau voor Rechtsbijstand in de Rechtbank van Eerste Aanleg, dat zij de procedure conform artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kosteloos kunnen instellen - alsnog de in artikel 1/1 van de Vreemdelingenwet bedoelde retributie dienen te betalen. Het is hierbij niet aan de Raad om deze beoordeling te maken in plaats van verweerder. Verzoekers lijken derhalve te kunnen worden gevolgd, waar zij stellen dat de motiveringsplicht is geschonden, gezien de motivering de bestreden beslissing niet kan schragen. De bestreden beslissing lijkt derhalve te moeten worden vernietigd.

Louter ter informatie wijst de Raad bovendien op een arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen dd. 26 april 2017, waarin werd vastgesteld dat de luidens artikel 1/1 van de Vreemdelingenwet verschuldigde retributie voor het indienen van een verblijfsaanvraag conform artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan worden beschouwd als een handeling, waarvoor rechtsbijstand in de zin van artikel 664 van het Gerechtelijke Wetboek kan worden verleend voor alle buitengerechtelijke procedures die opgelegd zijn bij wet of door de rechter. Hierbij wordt erop gewezen dat luidens artikel 668 van het Gerechtelijk Wetboek rechtsbijstand kan worden verleend aan alle vreemdelingen, in de procedures waarin is voorzien bij de Vreemdelingenwet.

Beschikking

Het Hof van Beroep concludeert dat “een verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet een eerste stap [is] in de procedure tot het verkrijgen van een verblijfsrecht zoals voorzien in de Vreemdelingenwet en [dus] valt onder art. 668 van het Gerechtelijk Wetboek.” (Antwerpen 26 april 2017, nr. 3967).

Met toepassing van artikel 39/73, §2 van voormelde wet zal de kamer zonder terechtzitting uitspraak doen tenzij één van de partijen, binnen een termijn van vijftien dagen na het versturen van deze beschikking, vraagt om gehoord te worden. Een dergelijk verzoek tot horen dient vergezeld te zijn van vier afschriften.

Alle processtukken worden aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toegezonden bij een ter post aangetekende brief.

Het dossier kan geraadpleegd worden elke werkdag van 9 tot 16 uur (behalve zaterdag) en donderdag tot 17 uur, gedurende de voormelde termijn van vijftien dagen.

De aandacht wordt gevestigd op artikel 39/73, §3 van dezelfde wet, dat luidt als volgt: “*Indien geen der partijen vraagt om gehoord te worden dan worden deze geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond en wordt naargelang het geval het beroep ingewilligd of verworpen.*”

Gedaan te Brussel op 10 oktober 2017.

De voorzitter

M. EKKA

